

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 5 grudnia 2024 r.

D/KO.UH.8361.82.2024

ZPO

Albert Stanisławski
„ALBERT” Albert Stanisławski
ul. Topolowa 16A
62-571 Stare Miasto

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Alberta Stanisławskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „ALBERT” Albert Stanisławski, ul. Topolowa 16A, 62-571 Stare Miasto, NIP: 6652732028, karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za niedopełnienie obowiązku z art. 4 ust. 1 ustawy. Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązany jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu Delegatura w Koninie, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 11 lipca 2024 r. nr D/KO.UH.8361.82.2024, przeprowadzili w dniach od 11 do 18 lipca 2024 r., kontrolę w Restauracji Co Coo Strefa Smaku, ul. Topolowa 16A, 62-571 Stare Miasto, prowadzonej przez przedsiębiorcę Alberta Stanisławskiego, działającego pod firmą: „ALBERT” Albert Stanisławski, ul. Topolowa 16A, 62-571 Stare Miasto, NIP: 6652732028.

W toku kontroli sprawdzono prawidłowość uwidaczniania cen potraw i napojów oferowanych do sprzedaży. W kontrolowanej restauracji cenniki potraw i napojów uwidocznione były w postaci cennika papierowego – menu, cennika papierowego – drinki oraz tablicy kredowej umiejscowionej w pobliżu kasy. W kontrolowanej restauracji oferowano łącznie 86 potraw, napojów oraz opakowanie do potraw na wynos.

W wyniku oceny prawidłowości uwidaczniania cen potraw, napojów i opakowania na wynos stwierdzono, że w przypadku 35 skontrolowanych potraw i napojów nie podano ich ilości, a w przypadku opakowania na wynos nie podano jego ceny, zarówno w cenniku papierowym, jak i na tablicy kredowej.

Powyzsze stwierdzono dla następujących potraw, napojów i opakowania na wynos:

1. Krem z pomidorów - 15,00 zł
2. Frytki – 10,00 zł
3. Frytki na wypasie – 19,00 zł
4. Cocco burger – 28 zł
5. Kurczak w cieście – 32 zł
6. Shoarma drobiowa – 32,00 zł
7. Grecka – 27,00 zł
8. Cezar – 31,00 zł
9. Mix sałat z kurczakiem w panko – 29,00 zł
10. Spaghetti bolognese – 31,00 zł
11. Spaghetti napoli – 24,00 zł
12. Spaghetti carbonara – 29,00 zł
13. Penne zapiekane – 34,00 zł
14. Gnochi w sosie śmietanowym – 36,00 zł
15. Zupa – 9,00 zł
16. Danie – 25,00 zł
17. Sałatka – 25,00 zł
18. Zestaw (zupa + danie lub sałatka) – 29,00 zł
19. Fuze tea – 8,00 zł
20. Espresso – 7,00 zł
21. Cappuccino 9,00 zł
22. Flat white – 12,00 zł
23. Latte – 16,00 zł
24. Latte smakowe – 18 zł
25. Mokka – 16,00 zł
26. Mokka z bitą śmietaną – 19,00 zł
27. Herbata lipton – 8,00 zł
28. Herbata jaśminowa – 10,00 zł
29. Herbata sezonowa – 14,00 zł
30. Piwo butelkowe Perła – 8,00 zł
31. Piwo butelkowe Książęce – 10,00 zł
32. Piwo butelkowe Tyskie – 8,00 zł
33. Piwo butelkowe Lech premium - 8,00 zł
34. Piwo butelkowe bezalkoholowe 8,00 zł
35. Opakowanie na wynos.

Nieuwidocznienie ceny opakowania oraz ilości potraw i napojów stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz (w przypadku ilości potraw i napojów) również § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy, a w konsekwencji narusza również interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

W myśl § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia, „przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku” (§ 9 ust. 1 rozporządzenia). „Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena” (§ 9 ust. 2 rozporządzenia).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 4 listopada 2024 r., znak D/KO.UH.8361.82.2024, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo doręczono w dniu 5 listopada 2024 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, zawartej w dyspozycji art. 10 § 1 Kpa. W piśmie z dnia 6 listopada 2024 r. (wpłynęło 14 listopada 2024 r.) strona przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, w którym wskazała, że ustalone nieprawidłowości zostały natychmiast usunięte. Ponadto strona stwierdziła, że „zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych”, nałożenie kary pieniężnej w przypadku natychmiastowego usunięcia uchybień uznaje się za niezasadne lub kary administracyjne nakładane winny być tylko wyjątkowo. Stanowisko to jest całkowicie pozbawione podstaw w świetle powszechnie obowiązujących norm zawartych w treści art. 189f Kpa. Wskazać należy również, że strona nie przesłała informacji o wielkości obrotów i przychodu, argumentując, że żądanie przedstawienia danych o obrotach firmy „wydaje się nieuzasadnione, gdyż nie ma bezpośredniego związku z oceną charakteru, wagi ani zakresu uchybień stwierdzonych podczas kontroli”. Również w tym zakresie twierdzenie strony jest całkowicie pozbawione podstaw i zgoła nieprawdziwe. Wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy stanowi jedną z ustawowych dyrektyw wymiaru kary, branych pod uwagę z urzędu przez organ administracji publicznej, zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, o czym strona została poinformowana pismem z dnia 6 listopada 2024 r. znak D/KO.UH.8361.82.2024. Ponadto strona w piśmie zauważa, że „pod wskazanym adresem NIP 6652732028 jest zarejestrowanych kilka podmiotów prowadzonych przez różne jednostki gospodarcze”. Zgodnie z posiadanym wpisem do właściwego rejestru – Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEiDG) strona prowadzi działalność gospodarczą pod jednym numerem NIP, ale w kilku zakresach, określonych w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD). W tym miejscu wskazać należy, że zasady ewidencjonowania podatników (w tym przedsiębiorców prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą), w tym nadawania numeru identyfikacji podatkowej NIP, określają przepisy ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 375). Numer NIP stanowi natomiast dziesięciocyfrowy, unikalny kod nadawany konkretnemu

podatnikowi (z wyłączeniem nr NIP spółki cywilnej), przez co należy rozumieć, że nie jest możliwe nadanie numeru NIP kilku podmiotom. Przedsiębiorcę identyfikuje się również m.in. po nazwie firmy - w przedmiotowej sprawie "ALBERT" Albert Stanisławski. Te informacje powinny być stronie znane, jako przedsiębiorcy prowadzącemu profesjonalną działalność gospodarczą, a twierdzenia w zakresie „wątpliwości co do jednoznacznej identyfikacji podmiotu” w zestawieniu z pozostałymi wywodami strony (jak choćby podjętych działań naprawczych, wniosku o odstąpienie od nałożenia kary, etc.), pozostają bez wpływu na ustalony przez organ stan faktyczny i prawny.

W konsekwencji przedstawionych twierdzeń, strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej, biorąc pod uwagę natychmiastowe podjęcie działań co do usunięcia uchybień oraz niewielki zakres naruszenia.

W ocenie organu, argumenty podniesione przez stronę nie mogą stanowić podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, albo stwierdzenia braku podstaw do jej zastosowania i w konsekwencji umorzenia postępowania. Organ uwzględnił przedmiotowe argumenty w zakresie możliwości wynikających z art. 6 ust. 3 ustawy, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia decyzji.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa*
- 2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku 25 oferowanych potraw, napojów i opakowania, na 86 oferowanych poprzez nieuwidocznienie ceny opakowania bądź podanie cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, poprzez nieuwidocznienie ilości oferowanych potraw i napojów, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Przedsiębiorca ograniczył konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości potraw i napojów z innymi potrawami i napojami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości i cen potraw oraz uwidocznienie ilości potrawy „od-do”, tj. w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość porcji potrawy w tej samej cenie.

Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia, z dnia 2 lipca 2024 r., zawierającego informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia.

Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjno-prawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei, zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania

samemu naruszeniu, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono uchybienia polegające na naruszeniu obowiązków wynikających z § 9 ust. 2 rozporządzenia, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy, w przypadku 34 potraw i napojów oferowanych do sprzedaży ceny opakowania sprzedawanych jako opakowania do dań na wynos. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ilości oraz cen potraw i napojów pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen potraw i napojów, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen i ilości, do których ceny się odnoszą, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ do chwili usunięcia uchybień w wyniku kontroli, przedsiębiorca świadczył usługi gastronomiczne, a konsumenci korzystający z tych usług (którzy choćby wcześniej opuścili lokal) faktycznie pozbawieni byli informacji o ilości i odnoszącej się do niej cenie potraw i napojów. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, *przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).*

Dokonując zatem oceny stopnia, skali i wagi naruszenia obowiązków ustawowych w zakresie uwidaczniania cen towarów przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako znaczne naruszenie obowiązków. Przedsiębiorca w uwidocznionym konsumentom cenniku papierowym i na tablicy kredowej spośród 86 potraw, napojów oraz opakowania do potraw na wynos, uwidoczniał ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości w przypadku 35 pozycji. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen potraw i napojów znajdujących się w ofercie. Uwidoczniona cena za opakowanie, bądź uwidocznione prawidłowo informacje o cenie potrawy lub napoju, pomagają konsumentowi dokonać właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego upodobań, potrzeb i sytuacji finansowej. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo

tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono też, iż przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniał brakujące ilości i ceny potraw i napojów. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

W związku z tym, iż strona nie przesłała informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych przez stronę postępowania w 2023 roku, przesłanka wielkości obrotów i przychodu została oceniona mając na uwadze złożone przez przedsiębiorcę w trakcie kontroli oświadczenie z dnia 12 lipca 2024 r. Zgodnie z treścią tego oświadczenia strona należy do grupy mikroprzedsiębiorców. W tym zakresie strona nie zrealizowała wezwania organu i nie przedłożyła wymaganej informacji o wysokości obrotów i przychodu za rok 2023, która to okoliczność winna podlegać ocenie na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy. Informacja ta zatem jest jedną z dyrektyw wymiaru kary i podlega ocenie przy ustalaniu jej wymiaru, o czym strona została poinformowana w piśmie z dnia 4 listopada 2024 r. znak D/KO.UH.8361.82.2024. Argumentacja strony w zakresie odmowy przesłania informacji o wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, jest więc całkowicie chybiona, a organ przy dokonywaniu oceny w oparciu o art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, oparł się na definicji mikroprzedsiębiorcy w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - *Prawo przedsiębiorców* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.).

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welnitz-Kędra